

Executive Summary

บทนำ

การประเมินการประสานความร่วมมือกันของผู้ทำงานในด้านมนุษยชนภายใต้การช่วยเหลือใน
นีสนามิที่เกิดขึ้นในเดือนธันวาคม 2004

ได้ให้โอกาสในการสะท้อนถึงพฤติกรรมและผลงานของระบบการช่วยเหลือสากล
เมื่อไม่มีการบังคับแหล่งที่มาของเงิน ซึ่งผิดปรกติจากทั่ว ๆ ไป ที่ได้นำเสนอมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ในโลก
คือ การทบทวนการทำงานด้านมนุษยชน (HRR) และ Good Humanitarian Donorship Initiative
(GHD) ได้ให้ภูมิหลังและจุดมุ่งเน้นสำหรับการวิเคราะห์

การประเมินผลฉบับนี้ครอบคลุม 3 ประเทศ อินโดนีเซีย ศรีลังกา และมัลดีฟ
พร้อมกับการสังเกตการณ์เพิ่มเติมในประเทศไทย ทีมหลักประกอบไปด้วย 4 คน
กับที่เป็นที่ปรึกษาแห่งชาติ 1 คน (ศรีลังกา) ได้ไปเยี่ยมแต่ละประเทศระหว่างเดือนกันยายน
ถึงเดือนพฤศจิกายน 2005

ร่วมกับการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีการสัมภาษณ์สำนักงานใหญ่
มีคนที่ให้คำปรึกษามากกว่า 350 คน การร่วมมือระหว่าง TEC ท้องถิ่น
และทีมการประเมินศักยภาพแห่งชาติ
รวมถึงการร่วมมือกันในด้านคำถามที่ใช้ในการสำรวจประชากรที่ได้รับผลกระทบ
และสิ่งที่ได้สะท้อนให้เห็นในที่นี้

การประเมินมุ่งเน้นไปที่ความมีประสิทธิภาพ ความสัมฤทธิ์ผล
ความเกี่ยวเนื่องและความเหมาะสมในการจัดการประสานความร่วมมือภายในระบบด้านมนุษยธรรม
สากลและนี้สามารถเชื่อมโยงกับรัฐบาลในประเทศและNGO ได้อย่างไร ได้อย่างไร
การวิเคราะห์ได้ถูกดึงมาจากการกำหนดความหมายการทำงานของประสานความร่วมมือและระบบ
และเครื่องมือ แสดงได้เป็น 8 หัวข้อ

- 1) ผู้นำและการจัดการตัวแทนสาขา
- 2) การเจรจาต่อรองและการรักษาโครงสร้างการบริการกับเจ้าหน้าที่การเมืองที่เป็นเจ้าบ้าน
- 3) ส่งเสริมการแบ่งหน้าที่ของแรงงาน (รวมทั้งพลเรือน – ทหาร)
- 4) การวางแผนกลยุทธ์
- 5) การรวบรวมทรัพยากรสำหรับร่วมในการวางแผนโปรแกรม

- 6) รวบรวมข้อมูลและการจัดการข้อมูล
- 7) ความมีเหตุและผล (รวมถึงความมีเหตุและผลต่อประชาชนผู้รับ)
- 8) การร่วมในการสนับสนุน

แม้ว่าการช่วยเหลือจะกลายมาเป็นภาระหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ระดับนานาชาติ

ได้มีการตัดสินใจถึงลักษณะพิเศษ โดยมากใช้ลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศที่ได้รับผลกระทบ มีการโต้แย้งเล็กน้อยว่าสินามิได้เร่งกระบวนการสันติภาพในอินโดนีเซีย

โซครายที่โอกาสเดียวกันไม่ได้เกิดขึ้นในศรีลังกา

ที่ถึงแม้ว่าจะมีการสัญญาในการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มภายในที่มีการสู้รบกันอยู่

และการเสนอความเท่าเทียมกันของการแจกจ่ายภายใต้ P – TOMS เป็นครั้งแรก¹ ความขัดแย้งที่นั่นก็ยังดำเนินต่อไป

การร่วมมือกันในมัลดีฟได้ประโยชน์จากจำนวนขององค์กรที่ค่อนข้างน้อยและความใกล้ชิดกันของสำนักงานขององค์กรต่าง ๆ

แตกต่างกันที่อินโดนีเซียและศรีลังกาที่เผชิญกับความทุกข์จากการแตกแยกเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยของทางช่วยเหลือสาเหตุมาจากภูมิประเทศที่กระจายกัน และมีองค์กรเป็นร้อย ๆ

องค์กรที่ได้เข้ามาจัดตั้งใน เดือนแรกหลังจากเกิดภัยพิบัติ

ผู้นำและตัวแทน

ในเหตุการณ์ที่มีความน่าในใจสูง การประสานงานพิเศษ UN (UN Special Coordinator) และ (หลังจากนั้นในระยะเวลาสั้น ๆ) UN Special Envoy ก็มีความสำคัญที่สุด ในฐานะที่กระตุ้นสนับสนุนและเป็นจุดรวมในการนำรัฐบาลที่ได้รับผลกระทบและกลุ่มองค์กรที่ได้ความช่วยเหลือที่กระจายอยู่ให้มาอยู่ภายใต้หลังคาเดียวกัน

อย่างไรก็ดีการประเมินผลครั้งนี้ได้พบถึงความจำเป็นสำหรับความต่อเนื่องที่ยิ่งใหญ่ในความรับผิดชอบของการรายงานและการตัดสินใจภายใต้การประสานความร่วมมือในหลาย ๆ ระดับ เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการเสียเวลากับการจัดการย่อย ๆ

¹ Post-Tsunami Operational Management Structure

(โครงสร้าง ำงการบริ หารงานการปฏิ บั ติ การหลั งจากสี นามิ)

เป็ นการตกลงร วมกั นเพื่ อร วมกั นช ่วยเหลื อสี นามิ

ได้ เชี นเมื อวั นที่ 24 มิ ฎ นายน 2005 โดย LTTE

แต่ ยั งไม่ ได้ ดำ เนี นการเนื องจากควมชั ดแย้งทางการเมื อง)

และความต้องการอย่างมหาศาลสำหรับข้อมูลที่ต้องส่งไปที่นิวยอร์กและเจนีวา จุดที่หลาย ๆ ครั้ง อ้างอิงถึงโดยเฉพาะในพื้นที่ความรับผิดชอบของ UN ในการประเมินผล

ในแสงสว่างของการปรึกษาหารือเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่เกิดขึ้นใน HRR การช่วยเหลือในสินามิที่อีกครั้งได้เน้นไปที่ความจำเป็นสำหรับการจะประมาณได้ล่วงหน้าและการรวม จุดศูนย์กลางของโครงสร้างในการร่วมมือกันในระดับพื้นที่ภายใต้แนวทางของ Inter Agency Standing Committee (IASC) การประเมินพบว่า IASC ถึงแม้จะเป็นประโยชน์ที่เป็นกระจุกสะท้อนในระดับพื้นที่ แต่ก็สะท้อนยังไม่เพียงพอ หรือไม่แม้แต่พูดแทน ความหลากหลายของ NGOs จำนวนมากมาย รวมทั้ง NGOs ในประเทศ กลุ่มที่รวมอยู่ใน IASC ในระดับนานาชาติไม่มีสำนักงานสำหรับปฏิบัติงานในพื้นที่ ตัวแทนของพวกเขาถ้าเป็นทั้งหมดก็เลือกขึ้นมาเฉพาะกิจจากองค์กรสมาชิก การร้องเรียนซ้ำ ๆ ซาก ๆ จากผู้ประสานงานอาวุโสคือ INGOs ไม่ได้มีความสม่ำเสมอในการตกลงร่วมกันในประเด็นสำคัญที่ได้มีการพูดคุยปรึกษากัน

หลักใหญ่เป็นเพราะสมาชิกของกลุ่ม NGO ไม่ได้มีการตกลงเกี่ยวกับว่าใครมีสิทธิในการออกเสียงพูดแทนพวกตน

ในขั้นแรกของภาวะฉุกเฉินที่นั่นไม่มีการร่วมมือกันในการบริการสำหรับการประเมินร่วมกัน ในทุกประเทศ ความสัมพันธ์สำคัญได้ให้กับการประเมินและบทบาทการร่วมมือกันของ UNDAC ในบางสถานการณ์ควรจะช่วยให้ชัดเจนมากกว่านี้ ภายหลังในทันทีทันใดหลังจากสินามิ การจัดตั้งสำนักงานให้ความกระจ่างด้านข้อมูล และแนวนโยบายร่วมกันสำหรับการร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ ก็อาจจะมีความสำคัญมากกว่าการประเมินแบบนั้นก็ได้

การประเมินผลพบว่า ความพยายามไม่เพียงพอที่นั่นทำให้เกิดการแพร่กระจายของข้อมูลและการอธิบายถึงจุดประสงค์ของการมีบริการ UN ร่วมกัน พวกเขาสามารถเชื่อมโยงกับศักยภาพที่มีอยู่แล้วได้อย่างไร และพวกเขาอาจจะเต็มใจในการตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรได้อย่างไร ผู้ร่วมมือปฏิบัติงานอาจจะในบางสถานการณ์ได้ผลประโยชน์จากการตกลงร่วมมือกันในการจัดการ การจ้างเจ้าหน้าที่ ค่าเช่าต่าง ๆ เป็นส่วนเพิ่มเติมในบริการที่มีอยู่แล้ว

การประเมินพบการแพร่กระจายของความไม่พอใจในคุณภาพของการประชุมร่วมมือกัน โดยเฉพาะในระหว่าง 6 เดือนแรกของการช่วยเหลือ บทบาท ความรับผิดชอบและอำนาจการตัดสินใจของผู้มีส่วนร่วมมักจะไม่มีการอธิบายอย่างชัดเจน

บางครั้งทำให้นำไปสู่ความเปล่าประโยชน์ในการรวมกันของข้อมูลที่แบ่งปันและการตัดสินใจ มีการติดตามและประเมินผลการประชุมบ่อยมาก โอกาสสำคัญ ทำให้เสียผู้เข้าร่วม โดยเฉพาะองค์กรเล็ก ๆ มีน้ำหนักมากกว่าผลประโยชน์ โดยเฉพาะเมื่อเผชิญกับหัวข้อและการตัดสินใจที่ต้องทบทวนหลาย ๆ ครั้ง

การเข้ามาของผู้เยี่ยมอย่างสม่ำเสมอทำให้มีภาระที่ต้องรับผิดชอบกับรัฐบาลบริหารส่วนท้องถิ่น กำลังทหาร และเจ้าหน้าที่องค์กร

การมาของผู้เยี่ยมที่มีความสำคัญมากสร้างความกังวลให้กับผู้บริหารและการลำเอียงเจ้าหน้าที่ที่อาจมากถึง 2 สัปดาห์ ในบางกรณี และตารางแผนการดำเนินงานต้องมีการจัดลำดับความสำคัญใหม่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้มาเยี่ยม

การประเมินผลได้เสนอแนะว่าการซื้อผูกมัดในรายงานปรกติและภารกิจร่วมกันอาจจะไปในทางหนึ่ง เพื่อจัดการกับสถานการณ์เร่งด่วน ความท้าทายหลักอย่างไรก็ดี

ศูนย์กลางบนความเท่าเทียมกันของบุคคล การเข้าออกที่มีอัตราสูง

และโดยเฉพาะในระดับอำเภอทรัพยากรที่ไม่เพียงพอและความไม่เหมาะสมของระดับความอาวุโส ซึ่งทำให้ความไวใจและความมั่นใจอ่อนแอลง

เจ้าหน้าที่รัฐของประเทศเจ้าบ้าน

ความพยายามในการบรรเทาทุกข์ได้ประโยชน์จากความแข็งแกร่งของรัฐบาลในประเทศนั้น ซึ่งมีการพัฒนาที่ดีในสถาบันระดับชาติ และโครงสร้างการใช้กฎหมาย อย่างไรก็ตาม

รัฐบาลที่เป็นศูนย์กลางที่แข็งแกร่ง

ก็ไม่สามารถทดแทนสำหรับการพัฒนาที่แย่งของกลไกการประสานความร่วมมือของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น จากการประเมินผลพบว่า ในทุกประเทศ

ความสามารถของรัฐบาลในการประสานงานให้สัมฤทธิ์ผลนั้นถูกบังคับโดยความสามารถที่จำกัดของตน และการเข้าถึงข้อมูล การปิดกั้นเมื่อเริ่มแรกของโครงสร้างการประสานงานเฉพาะกิจ (CNO

ในศรีลังกาเป็นตัวอย่าง) ในช่วงเวลาฉุกเฉินและการกลับมาของกระทรวงที่รับผิดชอบอยู่แล้วโดยปรกติ ทำให้การประสานงานมีประสิทธิภาพน้อยลง แม้ว่าในอินโดนีเซีย BRR (The Ache and Nias

Rehabilitation Reconstruction Agency) จะได้พิสูจน์แล้วว่าก่อให้เกิดผลที่สุด

ศักยภาพในการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดของ UN และ INGOs ได้เข้าถึงในเวลาที่มีมีการถ่ายทอดทักษะและการสร้างศักยภาพสำหรับการติดต่อประสานงานกันของความพยายามในการฟื้นฟูเป็นสิ่งที่ต้องการมากที่สุดโดยรัฐบาลที่ดำรงอยู่ ยังไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างจำนวนที่ต่ำสุดและความพยายามในความเกี่ยวข้องนี้

บทบาทสำคัญของ OCHA ในการมั่นใจว่าความไม่เปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องระหว่างผู้ร่วมงานนานาชาติทั้งหมดและรัฐบาลในระดับเขตและเขตย่อยได้ถูกขัดขวางโดยระยะสั้น เงินช่วยเหลือเฉพาะกิจที่เป็นหลัก ในศรีลังกา บทบาทสำคัญนี้ได้รับการประนีประนอมจากการขาดการสนับสนุนจากทีมประเทศ UN ในเงินลงทุน (แม้ว่าภายหลังจะเปลี่ยนไป) นั่นก็ทำให้เกิดความเสียหายเช่นกัน โดยการให้ผู้อ่อนอาวุโสในพื้นที่และแหล่งทรัพยากรท้องถิ่นที่ขาดแคลน

การแบ่งหน้าที่ของแรงงาน

การประเมินนี้พบว่า อัตราการลาออกและจ้างงานของผู้ประสานงานอาวุโสของ UN มีความถี่ได้ทำให้เกิดความอ่อนแอในความสำเร็จและความต่อเนื่องและความไว้วางใจที่อยู่หลังการประสานงานและผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

มากกว่านั้นคุณภาพของการแต่งตั้งบุคคลก็มีหลายอย่างที่ต้อพิจารณาถึงความต้องการสำหรับการรวบรวมที่ดีกว่า พร้อมกับการเน้นหนักไปที่การเพิ่มทักษะที่ทำให้หมดกำลังใจในความธรรมดาในการเข้าถึงศูนย์กลางของ UN ในติดต่อประสานงาน

มีผู้ตอบเล็กน้อยที่มีคำถามถึงความจำเป็นของกลยุทธ์ผู้นำโดยผู้อาวุโสที่ได้รับการแต่งตั้งจาก UN ไม่ได้มีบทบาทในการเป็นตัวแทน ดังนั้นต้องวางเงื่อนไข

อย่างไรก็ตามภายใต้การเพิ่มการครอบครองของรัฐบาลแห่งชาติและวิธีการฟื้นฟูระดับจังหวัด ประโยชน์ที่ได้เปรียบเทียบกันของ UN ควรจะได้มีในการวางแผนกลยุทธ์ นโยบายและการร่วมมือกันมากกว่าการเข้าไปดำเนินการโครงการโดยตรง

บาง INGOs ที่เป็นกุญแจสำคัญได้แสดงความคิดเห็นออกมาถึงความผิดหวังเหนือวิธีการทำงานในซึ่งผู้นำด้านต่าง ๆ ของ UN ที่มีหน้าที่ได้เปลี่ยนไปสู่ความไม่ยืดหยุ่นเหนือวิธีการและการปฏิบัติ ทำให้มีการเปรียบเทียบถึงประโยชน์ที่ได้แสดงให้เห็นโดยบาง NGOs

ไม่มีเหตุผลที่มีอยู่ก่อนในเรื่องเหตุผลว่าทำไมองค์กร
ควรจะได้รับเป็นผู้นำในการประสานความร่วมมือด้านต่าง ๆ

UN

ในภาวะหลังจากเกิดภัยพิบัติ การทะลักเข้ามาของ INGOs
ก่อให้เกิดความแออัดในช่องว่างที่มีอยู่ในด้านมนุษยธรรม ด้วยจำนวนเงินที่มากเกินไปสำหรับใช้จ่าย
บาง INGOs ขอบที่จะเก็บข้อมูลซึ่งเป็นจุดเข้าร่วมจุดเดียวต่อประชากรลูกค้า
และเพื่อใช้การประชุมประสานความร่วมมือให้เป็นพาหนะในการกระจายข่าวเรื่องความผูกขาด
มากกว่านั้นการขยายกว้างออกไปของอำนาจของพวกเขาเหนือพื้นที่ความสามารถแบบดั้งเดิมและให้
สัญญาว่าในเดือนต่อไปจะต้องได้รับการถอนไป

การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันจากเล็กไปใหญ่ในการปรากฏจากนานาชาติของ Red Cross
Movement ในแต่ละประเทศได้แสดงปัญหาในการประสานงานที่ไม่คาดถึงเกิดขึ้น
การบริจาคสิ่งของและบริการจากการเยี่ยมสังคัมในประเทศมักถูกตัดสินใจโดยการตั้งสมมติฐานภายใน
ประเทศของพวกเขาถึงความต้องการพร้อมกับการคำนึงถึงเพียงเล็กน้อยในการหาคำแนะนำจากสัง
คัมที่จัดตั้งมานานแล้วของประเทศเจ้าบ้าน นี้ไม่ได้เป็นการสบประมาท อย่างไรก็ดี
จากบทบาทที่มีความสำคัญที่ปฏิบัติโดยสมาชิกของ Movement
ในการบรรเทาทุกข์และการฟื้นฟูในทุกประเทศ
ปัญหาด้านการประสานงานในบางพื้นที่ได้รับการจัดการผ่าน Movement Coordination Framework
ที่ได้รับการพัฒนาจาก มกราคม – กุมภาพันธ์ และได้ดำเนินการในเดือนมีนาคม 2005

มีการรายงานใน “เป็นลำดับขั้น” ต่อผู้บริจาคและสำนักงานใหญ่ถึงค่าใช้จ่ายของ “ที่ตามมา”
ในการประสานงานเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและกลยุทธ์การวางแผนร่วมกันภายใต้แล
ะระหว่างส่วนต่าง ๆ

มีการทำซ้ำและความซ้ำซ้อนในการรายงานสถานการณ์ หลาย ๆ
องค์กรได้รายงานความกดดันสำหรับความรวดเร็วและการนำมาให้ซึ่งสิ่งที่มองเห็นได้ของสื่อมวลชนแ
ละผู้บริจาคที่มีสิทธิและเสียงของตน
แม้ว่าการประเมินผลพบว่านี่จะต้องได้รับการทำความเข้าใจมากกว่าในการใช้ประสบการณ์

การประสานงานความร่วมมือระหว่าง NGO ต่าง ๆ ก็มีความหลากหลาย ในอาจะให้การประชุมที่จัดขึ้นเป็นประจำระหว่างองค์กรต่าง ๆ ของ INGO อาจจะมีผู้เข้าร่วมแค่ 6 หรือ 7 องค์กรที่ใหญ่ที่สุด แต่ในความหมายของความครอบคลุมนี้อาจจะแสดงถึงว่ามากที่สุดที่ 65% ของทรัพยากรและการดำเนินการโครงการภาคสนาม

ภาระหน้าที่ของการประสานงานที่ไม่มีคุณภาพของ NGO ต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำเสนอที่ไม่มีคุณภาพ รวมถึงการแบ่งปันข้อมูล และการยึดติดอยู่กับมาตรฐานทั่วไป ตั้งอยู่ที่มากกว่ากับ 35% ที่ยังคงอยู่

ในบางกรณีการดำเนินการโดยตรงก็เป็นที่ต้องการมากกว่าการใช้เวลาไปในการเข้าใกล้ นั่นอาจจะรวมถึงการสร้างผู้ร่วมงานและการอบรมกับ NGOs และ CBOs ท้องถิ่น แม้ว่าความท้าทายของการสร้างศักยภาพอยู่เหนือขอบเขตของการศึกษา (และครอบคลุมอย่างกว้างขวางในการศึกษาศักยภาพของ TEC) การประเมินผลครั้งนี้พบว่าผลที่ตามมาของการ “ทำให้จมลง” ของศักยภาพของท้องถิ่น โดยการปรากฏของนานาชาติมากมายในอาจะห์และศรีลังกา เป็นการแสดงออกให้เห็นที่ไม่ดีของการปรึกษากับ NGOs และ CBOs ท้องถิ่นในการประชุมประสานความร่วมมือนี้อาจจะนำไปสู่การกัดกร่อนในศักยภาพฉุกเฉินในท้องถิ่น

การประเมินผลพบหลักฐานบางอย่างของการ “ขโมย” เจ้าหน้าที่จาก NGOs ท้องถิ่น โดยองค์กรนานาชาติ โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาการบรรเทาทุกข์ เช่นกัน ในที่นี้การประชุมประสานความร่วมมือมีอำนาจโดยองค์กรนานาชาติ ภาษาอังกฤษกลายเป็นสื่อกลางของการสื่อสารที่มีค่าใช้จ่าย ทำให้ค่อนข้างจะทำให้ผู้เข้าร่วมในระดับท้องถิ่นมีจำนวนน้อย ไม่ว่าจะ เป็น NGOs อิสระ เจ้าหน้าที่รัฐ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของ INGO

การมีเหตุผลต่อประชากรที่ได้รับผลกระทบเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดไม่ได้ของการปฏิบัติในการประสานงานที่ดี ประสิทธิภาพการสื่อสารขององค์กรที่ทำงานร่วมกันกับประชากรลูกค้า รวมถึงวิธีการร้องเรียนและการทำข้อมูลเรื่องการดำเนินการฟื้นฟูในทันสมัยอยู่เสมอไม่ได้อีกเป็นอย่างแรก ๆ ที่ต้องทำก่อน ความหงุดหงิดและข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนจะก่อผล

การสื่อสารและการปรึกษาหารือระหว่างกลุ่มองค์กรนานาชาติและประชาชนที่ได้รับผลกระทบเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวและขาดการประสานความร่วมมือกัน

การประเมินผลได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ทหาร-พลเรือนในรายละเอียดบางอย่าง

การขนส่งทางทหารไม่มีความเสี่ยงในระยะภาวะฉุกเฉินอย่างรุนแรง

แต่ไม่ได้ทั้งหมดของการส่งกำลังและหน้าที่ของทหารที่อาสาโดยพวกทหารมีความสำคัญในความพยายามในการบรรเทาทุกข์

ไม่มีองค์กรใดเป็นตัวแทนกลุ่มด้านมนุษยธรรมดำเนินการให้ภาพนี้ประติดประต่อกันในความต้องการในทุกรัฐที่ได้รับผลกระทบเพื่อเป็นการให้คำแนะนำกำลังทหารที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเกี่ยวกับที่การจัดวางที่เป็นประโยชน์ที่สุดและการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ของพวกเขา แนวทางของ IASC' Oslo สำหรับการให้ทหารและการป้องกันพลเรือนที่มีอยู่ในการบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติก็ถูกค้นพบ

ไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางหรือใช้อย่างกว้างขวางโดยกำลังทหารของชาติรับผิดชอบต่อการช่วยเหลือภัยพิบัติ หรือไม่โดยกลุ่มด้านมนุษยธรรมหรือกำลังทหาร

การวางแผนกลยุทธ์วิธีสำหรับการฟื้นฟู

ความพยายามในการประสานงานในปีแรกของการช่วยเหลือสันามิส่วนมากได้ถูกจำกัดเพื่อให้ได้มาของเกณฑ์บางอย่างในแนวทางเหนือกิจกรรม มากกว่าการลำดับความสำคัญกลยุทธ์ของผลลัพธ์หรือได้รับความสอดคล้องกันในเป้าหมาย การประเมินผลพบว่าการเน้นหนักไปที่การชดเชยทรัพย์สินโดยมีความสนใจในเรื่องความยั่งยืนทางด้านอาชีพค่อนข้างน้อย

ความขาดแคลนของการไม่ได้รวบรวมข้อมูล ความชัดเจนของแต่ละเขต

ทำให้เกิดความเสื่อมในประสิทธิภาพในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงและเสริมการแบ่งแยกในการปฏิบัติ

โดยเฉพาะในอินโดนีเซีย

การประเมินผลพบว่าโดยทั่วไปขาดความรอบคอบและกลยุทธ์วิธีคิดในส่วนของกลุ่มนานาชาติถึงความเคารพต่อการจัดหาที่อยู่อาศัย นี่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าเป็นอย่างมาก ก่อนที่การแก้ไขชั่วคราวจะเข้าที่เข้าทาง มากกว่านั้น ความไม่ได้ส่วนในความใส่ใจต่อบ้านพักถาวร ความต้องการที่เด่นมากสำหรับความช่วยเหลือต่อผู้คนที่ยังอาศัยอยู่ในบ้านพักชั่วคราวก็ถูกเพิกเฉยจนกระทั่งกลายเป็น “ภาวะวิกฤติ”

มีหลักฐานเล็กน้อยในช่วงเดือนแรก ๆ ของไม่ว่าจะเป็นแนวทางหรือการบริหารที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ รวมเข้ากับการจัดสรรทรัพยากร ลักษณะด้านภูมิศาสตร์ เช่นเดียวกับด้านต่าง ๆ การแบ่งการทำงานด้วยการมอบหมายเพียงครั้งเดียวแก่องค์กรผู้นำในความรับผิดชอบสำหรับการเข้าใกล้ในด้านที่หลากหลายภายในพื้นที่เดียว รวมทั้งองค์กรผู้นำเฉพาะในด้านต่างๆ อาจจะเป็นรูปแบบที่ต้องมากกว่า มีการประกาศอย่างเป็นทางการแน่นอนโดย RC/HC ในจาการ์ตา สำหรับเหตุการณ์ แต่ไม่ได้มีการลงมือทำ สิ่งก็ตามมาหนึ่งอย่างคือ ความไม่ได้สัดส่วนในการแบ่งในด้านภูมิศาสตร์และพื้นที่ที่ครอบคลุม

การช่วยเหลือด้านนิยามความสม่ำเสมอ จำนวนและการประสานงานในด้านการวิเคราะห์เพศ ช้อยกเว้นนี้ส่งผลในความผิดปกติในการปกครองอย่างจริงจังบางอย่าง และการยื่นกรานของโครงสร้างที่อำนาจการตัดสินใจเป็นของผู้ชาย ที่โดยส่วนใหญ่ผ่านไปโดยไร้ผู้โต้แย้ง โดยเฉพาะข้อมูลนี้ไม่ได้รวมทุกเพศ ใช้ในเวลาที่มีการโปรแกรมฐานกลุ่มเป้าหมายที่โดยส่วนใหญ่ได้ตกไปจากทั้งระยะการบรรเทาทุกข์และการฟื้นฟู

อย่างที่รัฐบาลได้เน้นสำหรับความสนใจที่มากและทรัพยากรที่ได้ให้สำหรับการประสานความร่วมมือกลุ่มนานาชาติ เป็นความมากมายในระยะเวลาสั้น ๆ โครงการเดียว NGOs ก็แยกไป การประสานงานความร่วมมือก็ปรับปรุงขึ้นในครึ่งปีหลังของ 2005 การจ้างเจ้าหน้าที่ในองค์กรนานาชาติกลายเป็นมีกฎเกณฑ์พร้อมกับสัญญาระยะยาว กระบวนการติดตามเงินทุนแบบใหม่ (DAD) และความมั่นคงของกลไกที่มีอยู่แล้ว (FTS) หมายถึง ช่องว่างในการช่วยเหลือสามารถถูกเห็นได้ชัดขึ้น แม้ว่าไม่มีเครื่องมือใดในนี้แสดงให้เห็นภาพทั้งหมดในอินโดนีเซีย และมัลดีฟ ความตรงกันพอกันกับความเข้าใจของข้อผูกมัดเกี่ยวกับงบประมาณของรัฐบาล ความเสียหายก่อนหน้าและการประเมินความสูญเสียได้ดำเนินการโดยสถาบันการเงินนานาชาติ (IFIs) และความเพียงพอในการแนะนำเงินทุนที่ไว้ใจได้นำไปสู่การประสานงานที่ดีกับผู้บริจาคในช่วงเวลาการฟื้นฟู แม้ว่าโครงการการระดมเงินทุนผ่าน “Multi-Donor Trust Fund” (MDTF) ในอินโดนีเซียค่อนข้างจะน้อย

การระดมทรัพยากรสำหรับรวมในการวางแผนโครงการ

การวางแผนการใช้ระยะเวลา 6 เดือน ของ Flash Appeal แบบดั้งเดิมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริง² ที่นี้ในบางภาวะฉุกเฉินก่อนหน้านี้

การคำนวณระยะเวลาในการสร้างใหม่และการฟื้นฟูควรจะระยะยาวกว่านี้มาก สำหรับหลาย ๆ องค์การ การจัดสรรเงินทุนที่มีผลย้อนหลังต่อโครงการฟื้นฟูระยะยาวกว่า

แต่นี้ไม่ได้ได้อยู่ภายใต้เงื่อนไขการปรึกษานโยบายขององค์กรต่าง ๆ ในความร่วมมือ

การสนับสนุนและโต้แย้งเรื่องแนวนโยบายร่วมกัน มีข้อยกเว้น IFRC

สำหรับสถานการณ์ได้เสนอโครงการฟื้นฟูเบื้องต้น 5 ปีในเดือนแรก และในทั้งศรีลังกาและอาเซอร์

กฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของ UN ก่อนหน้านี้ กลายเป็นแนวนโยบายการฟื้นฟูชั่วคราว

สำหรับการประสานความร่วมมือขององค์กรเหล่านั้นที่รวมอยู่ใน Flash Appeal ภายหลัง

อย่างไรก็ดี ไม่ได้ถูกจัดให้เป็นรูปแบบที่สม่ำเสมอ

ในการส่งเสริมการรวมกลุ่มเงินทุน IFIS ต้องเพิ่มการร่วมมือกับผู้บริจาคผ่านการรวมทรัพยากร

ในขณะที่วางแผนแนวทางการยินยอมในการก่อสร้างใหม่ให้เข้าไปในแนวเดียวกับ “อยู่บนเงินทุน”

วางแผนลำดับความสำคัญ สิ่งที่สำคัญที่สุด การรวมกลุ่มเงินทุน

กระตุ้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านนโยบาย ในกลยุทธ์วิธีระหว่างผู้บริจาคหลักและรัฐบาล

สมาคมของผู้บริจาคให้ความช่วยเหลือต่อ MDTF ในอินโดนีเซีย เช่น

ประโยชน์จากเงินช่วยเหลือจากธนาคารโลก

ได้สร้างสัมพันธ์กับรัฐบาลและอำนาจที่สามารถผลักดันไปข้างหน้าในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่อง

การควบคุมและความโปร่งใสกลายมาเป็น เสากลางของ BRR การจัดสรรที่ซ้ำ

อย่างไรก็ดีทำให้ประสิทธิภาพเสียไป

ยังคงมีความต้องการในหมู่ผู้บริจาค

ซึ่งยื่นกรานสำหรับให้เห็นความเด่นของเงินช่วยเหลือที่ตนได้บริจาค และองค์กรที่ปฏิบัติงานหลาย ๆ

องค์กร ได้ใช้เวลาที่ไม่ได้สัดส่วนไปกับการเขียนรายงานแยกออกมาให้สำหรับผู้บริจาค

ในเงินช่วยเหลือบริจาคส่วนบุคคลที่เข้ามา

แม้กระนั้นความยุ่งยากในปัจจุบันในการประยุกต์ใช้หลักการ

² The Flash Appeal เริ่ มแรกสำหรับ บ 6 เตี อน ต อมา ได้ มี การขยายไป ถึ ง ั น วาคม 2005 และ ต อมา ถึ ง มิ ฤ นาย น 2006

เงินช่วยเหลือที่ไม่ได้ระบุจุดประสงค์ให้สอดคล้องโดยรายงานที่ร่วมกันและการจัดสรรที่ได้กำหนดบนพื้นฐานของความคิดขององค์กร เช่นเดียวกับความเกี่ยวเนื่องภายใต้คำร้องเรียนของทั้งหมดคือแม่แบบที่ผู้ทำการประเมินจะสนับสนุน อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่ถูกร้อง (โดยเฉพาะในรายงาน UN) ในการเคลื่อนไปสู่เห็นอกการกำหนดเรื่องผลงานของโปรแกรมและการจัดเตรียมข้อมูลเพียงพอเพื่อให้เกิดความพอใจในความต้องการตรวจสอบของผู้บริจาค

การจัดการข้อมูล

โทรศัพท์มือถือและภาพจากดาวเทียมที่ปรากฏเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการสื่อสารและการประสานงานความร่วมมือในชั้นเร่งด่วนของภาวะฉุกเฉิน ตั้งแต่มีเทคโนโลยีมากมายในมือของผู้ดำเนินการส่วนบุคคล ความพยายามอย่างใหญ่หลวงเป็นสิ่งที่ต้องการมาพัฒนาหุ่นส่วนระหว่างกลุ่มท้องถิ่นและกลุ่มนานาชาติ ในการส่งเสริมคุณภาพด้านข้อมูลและความเร็วของการนำส่ง ตัวอย่างเช่น ระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่สมบูรณ์ ได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และรวมระบบที่มีชุมชนเป็นฐานยังคงมีผลในพื้นที่

ประเด็นของการวิเคราะห์ข้อมูล

จะเพิ่มคุณค่าได้อย่างไรต่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่มีมักจะตรงกันข้ามกัน

สัมพันธ์กับศูนย์ข้อมูลด้านมนุษยธรรม (HICs) จากระยะเริ่มแรก HIC ได้สร้างความต้องการที่ยากกำลังของตัวเอง ได้อบรมด้านฐานข้อมูลมนุษยชนและเครื่องมือต้นแบบ สำหรับการแปรเปลี่ยนที่รวดเร็วได้ถูกจำกัด องค์กรหลักหลาย ๆ องค์กรไม่ได้ใช้บริการเลยในช่วง 2-3 เดือนแรก แหล่งข้อมูลของพวกเขาเอง ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ได้รับความเข้าใจดีขึ้น

การประเมินผลพบว่า HIC ไม่ใช่เครื่องมือที่เข้าถึงได้ง่ายอย่างเต็มที่ต่อรัฐบาล สำหรับในที่สุดส่งต่อไปยังรัฐบาล กลยุทธ์ที่มีอยู่แล้วในแต่ละประเทศควรรวมความสัมพันธ์ต่อ Development Assistance Database (DAD) และโปรแกรมการจัดการข้อมูลอื่น ๆ ภายใต้ร่มเดียวกันกับร่วมกับ ตัวอย่างเช่น โปรแกรมการสร้างความศรัทธาของ UNDP

ในขณะที่การปฏิบัติการวางแผนศักยภาพและองค์กรต้นแบบมีคุณค่าบางอย่าง
มีสิ่งที่กลับคืนมาเล็กน้อย และในการสร้างความพยายามที่มากเกินไป
ในการจับกิจกรรมของกลุ่มด้านมนุษยธรรมทั้งหมด องค์กรหลัก ๆ 10-15 องค์กรมักจะเป็น 80%
ของกิจกรรมและเงินทุน
และต้องได้รับการสะท้อนกลับอย่างเต็มรูปแบบในการปฏิบัติการวางแผนทุกอย่าง

ความมั่นใจในความมีเหตุและผล

การรายงานเรื่องคอร์รัปชันไม่ได้อยู่ภายใต้เงื่อนไขในการอ้างอิงของการประเมินผลนี้
อย่างไรก็ดีที่มาก็ได้หมายเหตุไว้ว่าการเพิ่มระดับความตระหนักและเข้าใจและเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น
ภายใต้องค์กรนานาชาติและองค์กรแห่งชาติ (รวมถึงที่ไม่ได้เป็นของรัฐ)
เกี่ยวกับการตรวจสอบการดำเนินสินามิ ในอินโดนีเซีย ได้มีการสนับสนุนว่า BRR
ได้ให้ความสำคัญอันดับแรกในความโปร่งใสในด้านนี้

ความเสี่ยงคอร์รัปชันได้เพิ่มขึ้นจากข้อบกพร่องในการเงินที่มีอยู่แล้วและระบบการบริหารของประเทศที่
ได้รับผลกระทบ ระบบการติดตามที่ได้นำมาใหม่ โดยเฉพาะ Development Assistance Database
(DAD)

ทำให้ง่ายสำหรับรัฐบาลและประเทศผู้บริจาคในการตรวจสอบว่ากองทุนได้ถูกใช้ไปอย่างไรที่คาดหวังไว้
หรือไม่ การประเมินผลพบว่า แม้ว่าข้อมูล DAD ยังคงมีเข้ามา
แรงกระตุ้นที่แน่นอนได้ถูกตั้งขึ้นในแง่ของทั้งการยื่นกรานของรัฐบาลในการประสานความร่วมมือจาก
องค์กรที่ได้ให้ความช่วยเหลือและความสนใจขององค์กรเองได้เห็นได้ในการเปิดเผยต่อสาธารณะอย่าง
มีเหตุและผล

การสนับสนุนร่วมกัน

จากการประเมินพบว่าโดยเฉพาะช่วง 6 เดือนแรก
องค์กรส่วนมากได้ให้ความสนใจที่ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับรัฐบาล
(และชุมชน) เกี่ยวกับประชากรสงคราม/ ไม่สงคราม และเกี่ยวกับประเด็นการคุ้มครอง (อินโดนีเซีย)
ความเข้มแข็งของประชากร (มัลดีฟ) และประชากรที่ต้องย้ายถิ่นฐานก่อน/หลังสินามิ (ศรีลังกา)
ผู้ตอบบางคนได้แนะนำว่า

การจำกัดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อกำหนดของตนเองที่จำกัดโดยองค์กรกับ
ข้อผูกมัดในเงินของโครงการ

การประเมินผลยอมรับว่า ในอาจะห์ เป็นตัวอย่าง
ได้ให้สิทธิพิเศษอย่างถูกต้องแก่การสร้างความสัมพันธ์ในการไว้วางใจกับรัฐบาล
และรัฐบาลเองได้เริ่มเจาะถึงความเป็นไปได้ของการช่วยเหลือองค์กรนานาชาติเหนือประชากรที่ได้รับ
ผลกระทบจากสึนามิ ยังได้มีการยอมรับว่าความระมัดระวัง
ต้องได้รับการปฏิบัติในการหาผู้ร่วมงานกับบางองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนได้หาเงินทุนสำหรับการปฏิบัติ
ติการบรรเทาทุกข์ที่เหนือความสามารถของพวกเขา อย่างไรก็ตาม
ความสนใจที่ได้รับมอบหมายของข้อผูกพันของโครงการสำหรับการบรรเทาทุกข์ /
การฟื้นฟูอาจทำให้เกิดความล่าช้าในการเข้าไปเกี่ยวข้องในงานการสนับสนุน

การประสานความร่วมมือร่วมกันในโครงสร้างนโยบายร่วมกันสำหรับสิทธิมนุษยชนได้ขาดหายไป
เกือบจะเป็นแนวนโยบายร่วมกันสำหรับการปกป้องของชนกลุ่มน้อยและกลุ่มที่ค่อนข้างจะไม่มีสิทธิมี
เสียง เช่น ผู้หญิง

ในด้านนี้ ผู้ตอบหลาย ๆ คนได้ชี้ออกมาว่าการจัดสรรความรับผิดชอบระหว่าง UN Resident
และผู้ประสานงานด้านมนุษยธรรมไม่ได้มีความชัดเจนเสมอไป แสดงความหมายโดยนัยสำหรับ 1)
เป็นตัวแทนของกลุ่มความช่วยเหลือทั้งหมด 2) อยู่แถวหน้าของการสนับสนุนเกี่ยวกับความยุ่งยาก
และมักจะเป็นประเด็นทางการเมือง

การผสมผสานของคำแนะนำและการปฏิบัติ

- 1) การทบทวนและการปรึกษาของนานาชาติควรได้รับการดำเนินการกับ INGOs และ NGOs
ท้องถิ่นในการพัฒนาการเข้าถึงตัวใหม่ในการให้บรรลู่ 1)
การแสดงผลออกอย่างเพียงพอภายในโครงสร้างการประสานความร่วมมือในทุกกระดับ 2)
การตกลงร่วมกันที่สามารถเปลี่ยนสู่ตำแหน่งธรรมดาและระดับของการคาดการณ์ในสถานกา
รณ์หลัก และ 3)
ขยายถึงกระบวนการรับรองที่สามารถใช้ในการช่วยเหลือรัฐบาลและผู้บริจาคในการเลือก

- NGO ที่จะมารับผิดชอบกับใครที่จะทำงาน. (การปฏิบัติ : IASC, สมาคม NGO และผู้บริจาค)
- 2) ในภัยพิบัติธรรมชาติเช่นเดียวกับภาวะฉุกเฉินที่ซับซ้อน RC/HC ร่วมกับ ทรรศนะทั่วไป ของ NGO/Red Cross ควรจะนำไปในการสนับสนุนการร่วมกันส่งเสริมในประเด็น “ความยุ่งยาก” เช่น การครอบครองที่ดิน / กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ประชากรที่ได้รับผลกระทบ ประชากรที่ไม่ได้รับผลกระทบ การเข้าถึงประชากรที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม และการปรับปรุงกระบวนการปกครอง (การปฏิบัติ : IASC, ทุกองค์กร RC/ HC)
 - 3) กลุ่มนานาชาติควรมั่นใจในสิทธิพิเศษที่เพียงพอที่ได้ให้กับการยกระดับศักยภาพการประสานความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่น เช่นเดียวกับรัฐบาลแห่งชาติ นี่อาจจะรวมสำหรับในบางเหตุการณ์การใช้เจ้าหน้าที่อาวุโสเหนือเงินทุนและการช่วยเหลือเพื่อสร้างศักยภาพของผู้มีอำนาจในท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์ในระบบข้อมูล ตัวอย่างเช่น HIC ในที่ที่มี INGOs จำนวนมากได้รับการคาดหวังการไว้ล่วงหน้า การใช้เจ้าหน้าที่ประสานงาน NGO อาวุโสควรจะได้รับพิจารณา (การปฏิบัติ : OCHA และทุกองค์กร)
 - 4) ความมีประสิทธิภาพ ความสอดคล้องต่อเนื่อง และการร่วมมือในการสื่อสารกับประชาชนที่ได้รับมอบในทุกขั้นตอนของการช่วยเหลือ และกับความพยายามในการตกลงร่วมกันในการรวมผู้หญิงในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ควรจะได้รับความสำคัญ นี้ควรวางเงื่อนไขในการอุทิศให้ทรัพยากรเจ้าหน้าที่และเครื่องมือ ด้วยความพยายามที่ทำการก้าวไปถึงอนุสัญญาแห่งการสื่อสารกับรัฐบาลเจ้าบ้าน กลยุทธ์วิธีที่ใช้ร่วมกันควรจะได้รับการพัฒนา รวมถึงการใช้การประชุมสาธารณะ การประกาศข่าวสาร จดหมายแจ้งข่าว และโปสเตอร์ (การปฏิบัติ : ทุกองค์กร และ OCHA)
 - 5) การสร้างและใช้ประโยชน์ของฐานข้อมูลของผู้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ได้ถูกเตรียมและรับรองโดยตัวแทนจากรัฐบาลกลาง ควรจะได้รับการกำหนดความสำคัญไว้ล่วงหน้าในช่วงระยะเวลาฉุกเฉิน (การปฏิบัติ : ทุกองค์กรกับรัฐบาลเจ้าบ้าน)
 - 6) ด้วยความเคารพต่อการเยี่ยมชมที่ไหลเข้ามาอย่างสม่ำเสมอของเจ้าหน้าที่องค์กรและผู้บริจาค IASC ควรจะกระทำการใช้แนวทางการติดตามผลอย่างเร่งด่วนโดยต้องให้ทุกองค์กรและผู้บริจากรายงานถึงตัวเลขและค่าใช้จ่ายของตัวแทนที่มาเยี่ยมชม

- รายงานร่วมกันภายใต้แนวทางของ GHD สำหรับในสถานการณ์นี้ ควรจะถูกใช้ (การปฏิบัติ :
ทุกองค์กรและ IASC)
- 7) ทักษะความเป็นผู้นำและการประสานงานควรรวมอยู่ในพื้นฐานของ
จะสามารถเพิ่มผลของการประชุมให้สูงสุดได้อย่างไร
ทักษะนี้ควรจะได้รับ การสนับสนุนโดยทุก ๆ องค์กร
การตั้งส่วนของการอบรมการพิสูจน์สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการร่วมกันกับมาตรฐานกร
ระบวนการการปฏิบัติงาน (การปฏิบัติ : ทุกองค์กรและ OCHA)
- 8) จุดมาตรฐานในการวัดสำหรับการประสานความร่วมมือควรจะได้รับ การพัฒนา ร่วมกับการตร
วสอบแบบง่าย และระบบการรายงานกลับสำหรับคุณภาพของการประชุมความร่วมมือ
(การปฏิบัติ : OHCA และทุกองค์กร)
- 9) ในภาวะฉุกเฉินของความสำคัญนี้ สำนักงาน RC/HC ควรจะได้รับ การสนับสนุน โดยการใ้
เจ้าหน้าที่ด้านเพศที่เต็มเวลาก่อน ซึ่งเป็นคนที่ยังคงอยู่ในหน้าที่อย่างน้อย 1
ปีในการบริการในฐานะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับกลุ่มด้านมนุษยธรรมที่มากมายและสนับสนุน
แนวโน้มในประเด็นด้านเพศผ่านโปรแกรมด้านต่าง ๆ ทั้งหมด (การปฏิบัติ : RC/HC
และทุกองค์กร)
- 10) ไปในแนวเดียวกับแนวทาง UN ที่ได้ออกมาในเดือนพฤษภาคม 2006 ในการยอมรับข้อเสนอ
OCHA ควรจะเป็นผู้นำในฐานะตัวแทนของกลุ่มด้านมนุษยธรรมในแนวทางการพัฒนาต่อไป
เกี่ยวกับการบริจาคส่วนเอกชน โดยเริ่มแรก นโยบายภายในควรจะมีการแบ่งปันกับเจ้าหน้าที่
OCHA ทุกคน และควรที่จะรวมต้นแบบสำรอง MOUS สำหรับข้อเสนอ OCHA
ควรจะต้องมั่นใจได้ว่าภาวะฉุกเฉินใหญ่ๆ
ทั้งหมดมีจุดเน้นที่ใช้สำหรับการสร้างความสัมพันธ์กับ บริษัท ด้านเอกชนหลัก
(อย่างดีทั้งในประเทศและที่ OCHA HQ) (การปฏิบัติ : OCHA และ IASC)
- 11) ในการหลีกเลี่ยงการลาออกและรับสมัครเจ้าหน้าที่สูง
ฝ่ายบุคคลควรพยายามขยายไปใช้ระยะยาว (อย่างน้อย 1 ปี)
ในฝ่ายบุคคลในพื้นที่อย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
ความสนใจอย่างเร่งด่วนควรจะให้กับความเร็วกับเจ้าหน้าที่ที่ต้องการว่าจ้าง
และเพื่อขยายการลงทะเบียนของเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับสำรองไว้ (การปฏิบัติ :
ทุกองค์กร)

- 12) การประสานความร่วมมือพลเรือน – ทหาร
 ควรจะได้รับการแก้ไขผ่านการสนับสนุนอย่างกว้างขวางมากกว่านี้ของแนวทาง หลักการ
 และกระบวนการ
 การยกระดับภายในและการอบรมภายนอกและการสนับสนุนเช่นเดียวกับการร่วมปฏิบัติระหว่าง
 องค์กรด้านมนุษยธรรมและทหารควรจะแก้ไขความสัมพันธ์ พลเรือน – ทหาร และทหาร –
 ทหาร ผู้มีบทบาทด้านมนุษยธรรมอาวุโสโดยเฉพาะสำนักงาน RC/HC
 ควรจะได้รับการระมัดระวังเรื่องข้อมูลด้าน พลเรือน-
 ทหารที่มีสำหรับพวกเขาและการให้ที่มีศักยภาพ ที่พวกเขาสามารถทำให้การจัดการ
 กับความต้องการเร่งด่วน รวมถึงการใช้อย่างรวดเร็วของผู้ชำนาญ พลเรือน – ทหาร
 (การปฏิบัติ : ERC, IASC และทุกองค์กร)
- 13) RC/HC ควรจะสนับสนุนและกระจายข้อมูลอย่างจริงจังในเรื่องบริการทั่ว ๆ
 ไปที่มีให้สำหรับผู้ดำเนินการทุกคน อะไรที่เตรียมได้ องค์กรที่ไม่ใช่ UN
 สามารถเสริมศักยภาพได้อย่างไร และจุดประสงค์ของ Humanitarian Common Service
 “แม่แบบ” (การปฏิบัติ : RC/HC)
- 14) ทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการประสานงาน
 ควรจะได้รับความมั่นใจผ่านช่วงระยะเวลาการบรรเทาทุกข์ การเปลี่ยนแปลง
 และการฟื้นฟูจากภัยพิบัติ นี้ควรจะรวมการสนับสนุนต่อบริการร่วมกันจาก NGOs และ Red
 Cross Movement จุดสำคัญควรจะให้ในการสนับสนุนต่อ RC/HC ผ่านการเปลี่ยนแปลง
 การไม่คำนึงถึงสาขาของสถาบัน และการอธิบายที่เข้มงวด ของอำนาจที่ได้รับมา
 เกี่ยวข้องกับการบรรเทาทุกข์ การฟื้นฟู หรือการพัฒนา (การปฏิบัติ : ทุกองค์กร ERC และ
 IASC)